

havde været noget stødende deri, gaar jeg ud fra, at det vilde være blevet paatalt andetsteds fra. Naar det ærede Medlem dernæst konstaterer, at der er Enighed mellem os, er det jo for saa vidt rigtigt, som vi ere enige om at ønske et nyt Posthus paa den gamle Plads. Men jeg har i Gaar udviklet, at jeg er kommen til det Resultat, at vi ikke kunne vente at faa det opført der. Det er en Kendsgerning, at hvis dette høje Ting vedtager Finanslovforslaget, som det foreligger, ville vi faa vore Forhold i Aalborg ordnede paa en efter min Mening tilfredsstillende Maade, i Stedet for at vi ellers maaske ville komme til at vente længe derpaa. Jeg vil blot spørge det ærede Medlem, om han ikke selv tror, at vi, hvis vi her i Landstinget udstemme den Bevilling, som nu foreslaas, ville komme fuldstændig ud i det uviste igen. Det er det, jeg er bange for, og det er kun derfra Uenigheden mellem os stammer; jeg foretrækker det, der foreligger, jeg foretrækker, som man siger, en Fugl i Haanden fremfor ti paa Taget. Jeg har i mange Aar arbejdet for at faa det ny Posthus opført paa den gamle Plads, men det er mislykkedes, nu foreligger der imidlertid et Forslag, som vi kunne faa gennemført, derfor anbefaler jeg det og beder det ærede Medlem om at støtte mig heri. Jeg vil gerne samtidig sige, hvad jeg glemte i Gaar, at hvis den her foreslaaede Ordning — hvad jeg gaar ud fra bliver vedtagen — vil jeg ligesom det ærede Medlem anbefale, at vi i Aalborg faa eet, helst to Indleveringskontorer.

Stilling: Jeg vil først sige til det ærede Medlem, der nu satte sig (Berthelsen), at jeg ganske vist ikke har hørt hans Udtalelser, saa det maa være Tonen i dem, der har gjort, at jeg ikke syntes, han takkede det ærede 4de Medlem for 7de Kreds (Rottbøll).

Til det ærede 1ste Medlem for 7de Kreds (Madsen-Mygdal) vil jeg sige, at det forekommer mig, at han helst ikke skulde være kommen ind paa at lægge Skylden for Toldlovens Stranding her i Tinget noget bestemt Sted; det havde han nemlig været bedst tjent med for sin egen Skyld. Jeg selv undgik omhyggelig at omtale, hvor Skylden laa, men nu siger det ærede Medlem jo ligefrem: Det er ikke Regeringens Skyld, det er ikke min eller, mine Meningsfællers Skyld. Hvor er saa Skylden? Det ærede Medlem skal da faa Svar paa Tiltale øjeblikkelig. Skylden er ude-

lukkende det ærede Medlems og hans Meningsfællers. Jeg blev valgt ind i Udvalget, efter at en æret Kollega var rejst til Vestindien, men i de 3—4 Maaneder, jeg var Medlem af det, holdt Formanden, det vil sige det ærede Medlem, ikke et eneste Møde. Saa blev der af en Kollega af mig privat stillet et Forslag om Beskyttelse for den indenlandske Industri paa forskellig Maade, og Ministeren erklærede sig privat villig til at tage dette Forslag, som det var. Det ærede Medlem lovede da, at nu skulde der blive holdt et Møde, for at vi kunde tage Stilling til Forslaget. Men der blev intet Møde holdt. Nu kan altsaa det høje Ting selv afgøre, hvor Skylden ligger.

Madsen-Mygdal: Maa jeg bede om Ordet for en kort Bemærkning.

Formanden: Ja, for en kort Bemærkning, men den maa være meget kort, thi jeg tror det er lidt uheldigt at komme ind paa disse forlængst afsluttede Udvalgsforhandlinger.

Madsen-Mygdal: Jeg vil blot henlede det ærede Medlems Opmærksomhed paa den Beretning, der er afgiven om Udvalgets Arbejde. (*Stilling:* Den har jeg her!) Meget godt! Der vil man kunne se, {at der fra den Side, hvortil det ærede Medlem hører, blev stillet forskellige foreløbige Ændringsforslag, der umuliggjorde Lovens Gennemførelse. — Det ærede Medlem var nu i Modstrid med sin første Udtalelse. Han sagde da udtrykkeligt — det ville ærede Medlemmer erindre —, at Skylden for, at Forslaget ikke blev gennemført, ikke var Folketingets, men Landstingets; det sagde det ærede Medlem.

Krigs- og Marineministeren (J. C. Christensen): Det er ikke mange Bemærkninger, jeg har at gøre i Anledning af de under Forhandlingerne til mig rettede Udtalelser. Det ærede 4de Medlem for 2den Kreds (P. G. C. Jensen) var ikke tilfreds med, at Lønningerne til de to Direktører eller kommitterede vare opførte paa § 14. Den samme Indvending mødte jeg i Folketinget fra Socialdemokraternes Side, men i øvrigt vare alle Partier med mig enige i, at Bevillingen stod paa sin rette Plads, og den Mening har jeg endnu. Bevillingen er jo nemlig udelukkende foranlediget ved, at det nu er en civil Minister, der forestaar begge de militære Ministerier. I det Øjeblik man igen skiller dem ad, vilde Bevillingen simpelthen være overflødig og